

нето на глината отчасти се постига и чрезъ мразъ, затова есенното дълбоко и грубо изораване подобрява доста много почвата. Нѣкога сж употрѣбвали и горенето на тежко-глинеститѣ почви, като сж изгаряли стърнищата. Нашиятъ опитъ, обаче, показва, че е по-добре да се заораватъ стърнищата. И изсушаването на глинеститѣ почви презъ лѣтнитѣ горещини отчасти помага, ала все пакъ най-доброто и най-сигурното срѣдство е торението съ варь.

Пѣсъкливитѣ и каменливи почви сжщо така иматъ нужда отъ варь, обаче за тѣхъ по-важно е да се торятъ съ оборски торъ. Най-важно за тѣхъ е да се залесятъ околнитѣ височини, та по този начинъ да се намали измиването имъ отъ пороищата.

Старо-планинскитѣ почви даватъ слаба реколта, защото запасътъ отъ хранителни соли въ тѣхъ е слабъ. Само, когато се торятъ, даватъ задоволителна жътва. Но понеже оборскиятъ торъ не достига за наторяване на всички ниви, то трѣбва да се прибѣгва до изкуственитѣ минерални торове. Въ такъвъ случай трѣбва да се внимава на качеството на тороветѣ, защото така нареченитѣ „физиологически кисели“ торове могатъ да влошатъ своиствата на почвата. Най-сигурно е да се хвърля по малко варь (отъ 300—400 кгр. на декаръ) преди да се тори съ минерални торове. Почвата тукъ се нуждае главно отъ азотни и фосфорни торове, а по-малко отъ калиеви.

*
* *

Тракийскиятъ почвенъ поясъ се раздѣля на две части: едната се простира отъ Бѣльово до къмъ гр. Чирпанъ, а другата — отъ Чирпанъ до брѣга на морето.

Почвата на първата часть — Маришката долина, е пѣсъкливо-глинеста до глинесто-пѣсъклива, а почвата на втората часть е глинеста.

Климатътъ тукъ е по-топълъ, зимата по-мека, а лѣтото по-сухо. Изпарението е по-силно. Поради това почвата е слабо излужена, дори на нѣкои мѣста тя е солена — на повърхността ѝ презъ лѣтото изцѣвтяватъ соли като бѣлъ прашецъ. Такива бѣли петна оставатъ свършено безплодни.

Почвата на Маришката долина е образувана най-вече върху наноси и насипи на рѣкитѣ и пороищата. Само близо до политѣ на Срѣдна-гора и Родопитѣ тя е и върху стари скали. Поради това подпочвата е пропусклива и не задържа въ себе си много влага. Самата почва сжщо е процедлива и провѣтрива. Така че Маришката долина е твърде чувствителна къмъ сушата. А благодарение на ранната и топла пролѣтъ, въ нея остатъцитѣ отъ ра-